

Biển nhớ

Tôi vẫn nhớ, nhớ Đà Nẵng, nhớ con người nơi đây và nhớ nhất là biển Tân Mỹ An tuyệt đẹp.

Đêm, ánh trăng hắt xuống như dát vàng, dát bạc trên biển. Tiếng sóng ào ạt. Phải chăng biển đang hát lên bài ca tha thiết mặn mòi với rất nhiều cung bậc thăng trầm muôn thuở của nó? Phải chăng biển đang thì thầm những lời tâm sự của mình với con người? Chẳng ai có thể hiểu được nỗi lòng sâu thẳm của biển.

Gió đêm dịu dàng mơn man những rặng cây, mơn man mặt biển. Bạn có nghe tiếng gì không ? Đó là tiếng hàng phi lao vi vu dạo nhạc nền cho vở kịch “Biển và ánh trăng”. Đó là tiếng những chú dã tràng khê khàng xe cát. Trăng đã lên cao, chắc khuya lắm rồi. Nhìn ra xa, biển thăm thẳm và màn đêm như hòa vào làm một. Ánh trăng sóng sánh trong phập phồng ngực biển tạo nên một luồng không khí óng ánh, huyền ảo. Đây là thực hay mơ?

Đứng trước biển, tôi có thể tưởng tượng ra đủ điều: biển là tấm gương để chị Hằng đánh phấn, biển là một nhạc công nước tuyệt vời, biển là một người hào phóng vô biên và cũng là một kẻ cuồng điên dữ dội. Biển làm người ta biết say mê, biết thức tỉnh, biết tìm về những kỉ niệm đã chìm sâu vào kí ức... Nhiều ! Nhiều lắm ! ...

Tôi đã phác họa nên rất nhiều bức tranh về biển trong đáy thẳm lòng mình. Và tôi nhận ra rằng cũng nhờ biển mà mình lại có những suy nghĩ “hay ho” đến thế.

Cảm ơn bạn nhiều, biển thân yêu ạ !” – Tôi đã thốt lên như vậy khi tạm biệt biển Tân Mỹ An để trở về Hà Nội.

(Theo Nam Phương)

1. Những nét nổi bật ở biển Tân Mỹ An được tác giả tả là:

2. Ánh trăng trên biển được miêu tả qua những từ ngữ:

- A. Hắt xuống như dát vàng, dát bạc, sóng sánh, óng ánh, huyền ảo.
- B. Hắt xuống như dát vàng, dát bạc, lóng lánh, lung linh, mơ mộng.
- C. Chảy khắp cành cây, kẽ lá, sóng sánh, đầy mơ màng và huyền ảo.
- D. lung linh trên mặt biển, mơ mộng.

3. Biển được tác giả so sánh, liên tưởng với:

- A. Tấm gương để chị Hằng đánh phấn, một nhạc công nước tuyệt vời, một người trầm tư, một kẻ cuồng điên dữ dội.
- B. Tấm gương để chị Hằng đánh phấn, một nhạc công nước tuyệt vời, một người hào phóng vô biên, một kẻ cuồng điên dữ dội.
- C. Tấm gương không lồ màu ngọc thạch, một nhạc công nước tuyệt vời một người hào phóng vô biên, một kẻ cuồng điên dữ dội.
- D. Tấm gương không lồ màu ngọc thạch, một người mơ màng trong đêm tối, một người hào phóng vô biên.

4. Biển có ý nghĩa như thế nào với tác giả ?

- A. Là tấm gương trong để tác giả soi mình vào và có được những suy nghĩ rất thú vị.
- B. Đem lại cho tác giả nhiều sản vật quý, như một người hào phóng vô biên với tác giả.
- C. Khiến tác giả say mê, thức tỉnh, biết tìm về những kỉ niệm đã chìm sâu vào kí ức.
- D. Đem lại cho tác giả những trải nghiệm tuyệt vời, có những sản vật quý hiếm.

5. Trong câu: “*Phải chăng biển đang hát lên bài ca tha thiết mời gọi rất nhiều cung bậc thăng trầm muôn thuở của nó?*” **có đại từ, đó là từ**

6. Cho câu: “**Không ai** có thể hiểu được nỗi lòng sâu thẳm của biển.” **Từ in đậm là:**

- A. Danh từ B. Động từ C. Tính từ D. Đại từ

7. Câu có từ in đậm được dùng với nghĩa chuyển là:

- A. Gió đêm dịu dàng mơn man những rặng **cây**, mơn man mặt biển.
- B. Gió đêm dịu dàng mơn man những rặng cây, mơn man **mắt** biển.
- C. Bước **chân** đi trên cát mịn, tôi cảm nhận được sự bình yên và ấm áp đến lạ.
- D. Đứng trước biển, tôi có thể tận **mắt** nhìn thấy vẻ đẹp của biển và tưởng tượng biết bao điều thú vị.

8. Viết câu đối thoại phù hợp với bức tranh có sử dụng đại từ.

- Chúc các bạn làm bài thật tốt ! -